ఒక ప్రేమకథ

"బాబోయ్, బాధభరించలేక పోతున్నాను. నన్ను చంపెయ్యండి" 17వ నంబరు బెడ్ మీద పడుకున్న పేషెంటు ఉండుండి అరుస్తున్నాడు. అంతకు తప్పితే మా వార్డంతా ప్రశాంతంగా ఉంది. సిస్టర్ తో చూస్తుండమని చెప్పి నేను హౌస్ సర్జన్స్ రూంకి వచ్చేశాను.

నేను రూములో అడుగు పెట్టే

కె. సురేష్

సరికి ఎదురుగా విశ్వం, నారాయణ కూర్చుని ఉన్నారు.

'ఒరే రాజూ, చలపతిగాడు రాలేదేం' అన్నాడు నారాయణ.

'థియేటర్‌లో ఉన్నాడు. ఎపిండిసైటిస్' కేస్ కి ఎసిస్ట్ చేస్తున్నాడు' అన్నాను. చలపతి వచ్చేసరికి ఎలా అయినా ఓ అర్థగంట పడుతుందని మేము దూరాన ఉన్న కాకా హోటల్లో టీ త్రాగటానికి బయలు దేరేము. ఊళ్ళో లైట్లన్నీ ప్రశాంతంగా, చుట్టూ పురుగుల్ని మాత్రమే చేర్చు

కుని మిణుకు మిణుకు మంటున్నాయి. టైము పదకొండున్నర అయింది. ఆరోజు మా నలుగురికీ నైట్ డ్యూటీ. మేంహౌస్ సర్జన్లమే కాబట్టి కించిత్తయినా కించపడకుండా కాకా హోటల్లో దూరాము.

వాడు 'టీ' అనిచెప్పి ఇచ్చిన రంగు నీళ్ళని గుటకలేసుకుంటూ రాడర్ అవురావురు మనుకుంటూ తాగి బయటపడ్డాము.

* * *

కుర్చీల్లో కూర్చుని సిగరెట్ వెలిగించామో లేదో చలపతి వచ్చాడు. "సారీ గురూ, ఎపిండిసైటిస్, ఎమర్జన్సీ కేసు, అందుకని రాలేకపోయాను. అసలీ సర్జికల్ పోస్టింగంతా ఇట్లానే అయ్యేట్టుంది. నిమిషం తీరికుండదు" అన్నాడు.

"అది సర్లే, ఈ రెండు గంటలూ మన కాలక్షేపం ఎట్లా?" అన్నాడు నారాయణ రెండుగంటలకి ఆర్. యం. ఓ. వస్తాడన్న భయంతో.

పేక పత్రానందుకు నన్ను నేను నిందించుకున్నాను. "ఐతే తలా ఒక ప్రేమకథా చెబుదాం" అన్నాను. నా ప్రపోజల్‌ను ఇద్దరూ సపోర్టుచేశారు కాని, నారాయణ మాత్రం "ఇంకా నయం. బేతాళకథలు చెప్పుకుందాం అన్నావు కాదు" అన్నాడు.

చివరికి ఎట్లా అయితేనేం నారాయణని ఒప్పించాం.

మొదటి కథ వాడే ప్రారంభించాడు. "అబ్బాయిలూ, మా నాన్న చూపించిన అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకున్నాను. తర్వాత హాయిగా ప్రేమిస్తున్నాను. అంతే.'

విశ్వం అందగాడు. వాడు మా క్లాసమ్మాయి రాధను ప్రేమించాడు. వాళ్ళనాన్న ఒప్పుకో పోయినా పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.

చలపతి అన్నాడు 'నాదీ చాలాసింపుల్ మా మామయ్యగారమ్మాయితో మొదట లవ్. తర్వాత మారేజి. అంతే.'

'ఐతే మీ అందరిదీ చక్కగా ఏ ట్రాజెడీ లేకుండా అయింది. ఐతే నాదీ కామెడీ లేని ట్రాజెడీ' అన్నాను.

"నువ్వు పెళ్ళిచేసుకోక పోటానికి ఇదే కారణమా?" విశ్వం.

"ఎంతమాత్రం కాదు ఇప్పుడు"

"ఐతే చెప్పు"

నేను ఫ్రెష్‌గా మరో సిగరెట్ వెలిగించి మొదలెట్టాను.

* * *

... నేను నిరాశావాదిని. ఏ పని మొదలుపెట్టినా అది కాదేమోనన్న భయం నన్ను మొదట్నించీ పీడించేది. ఏనాడూ నేను అందగాణ్ణనుకోలేదు. కనీసం అట్లా ఉంటానికి కూడా ట్రై చెయ్యలేదు. అఫ్‌కోర్సు ఇప్పుడు కాస్తకాస్త ట్రై చేస్తున్నా ననుకోండి.

కొత్తగా పి. యు. సి. ప్యాసై బి. యస్ సి. లో చేరాను. నాకెప్పుడూ సినిమాల్లో హీరోలాగానూ, కథల్లో నాయకుడి లాగానూ ఒక అమ్మాయిని లవ్ చేయాలనీ ఉండేది. అవకాశం దొరక్క చాలా రోజులు అట్లాగే ప్రేమించకుండా, ప్రేమించబడకుండా (అమ్మాయిచేత) ఉండిపోయాను.

మూర్తి, శాస్త్రి, నాకప్పట్లో రెండు భుజాలో లేక నేనే వాళ్ళిద్దరికీ చెరో భుజమిచ్చానో తెలీదు కాని, అమ్మాయిల్నేడిపించటంలోనూ క్లాసులు ఎగ్గొట్టటంలోనూ చాలా ఐకమత్యంగా ఉండేవాళ్ళం.

క్లాసులో కెళ్ళగానే అమ్మాయిల వెనకాల జేరటం, రాకెట్ మార్కు యారోస్, చిన్న చాక్ పీసుముక్కలూ విసరటం మొదలు పెట్టేవాళ్ళం.

ఇలా చాలా తక్కువ రోజులు గడిచాయో లేదో, మా ఇంటి ముందింట్లోకి ఓ అగ్రికల్చరల్ ఆఫీసరుగారు పదిహేడేళ్ళ నల్లటి కూతురితో సహా దిగారు. ఆ అమ్మాయి నల్లగా ఉన్నా చాలా అందంగా ఉంది. వాళ్ళింట్లో ఓ తుపాకి గూడా ఉందని మా తమ్ముడూ, ఆయన వేటగాడని మా నాన్నా చెప్పారు.

మర్నాడు కాలేజికి కాస్త ఆలస్యంగా వెళ్ళాను. సైకిల్ స్టాండ్ వేస్తుంటే "ఆ వచ్చాడు గురుడు" అంటూ ఫిజిక్స్ లాబ్ ముందున్న మూర్తీ, శాస్త్రీ నాదగ్గరికి వచ్చారు. వస్తూనే మూర్తి మొదలెట్టాడు. "ఒరే రాజా ఓ గుడ్ న్యూస్. మనక్లాసులో కొత్తగా ఓ అమ్మాయి చేరబోతోంది. పేరు రాజలక్ష్మి. ఇవాల్టి నుంచీ నాలుగు రోజులు ఆ అమ్మాయిని బెదరగొట్టొచ్చు.

"ఒరేపిచ్చిసన్నాసీ. ఆ అమ్మాయి అసలే సిసింద్రీ. ప్రొద్దున్నే, పాల మనిషితో అరగంట లడాయి వేసుకుని దాన్ని బెదరగొట్టింది. వాళ్ళ నాన్న ఆఫీసరు. పైగా వాళ్ళింట్లో ఓ గన్ కూడా ఉంది" అన్నాను.

దాంతో మూర్తి చల్లబడ్డాడు. 'ఒరే రాజా, సర్లే, ఆ అమ్మాయిని బెదరగొట్టొద్దు కాని ఆ అమ్మాయిని చూసి మనమే బెదురుదాం. ఎన్నాళ్ళనుంచో లవ్వో లవ్వో అని ఏడుస్తున్న నీకిది మంచి అవకాశం. జాగ్రత్తగాయుటిలైజ్ చేసుకుంటావో లేక అట్లా వెధవేడుపు లేడుస్తావో' అన్నాడు.

శాస్త్రి మాత్రం 'గన్', 'ఆఫీసరు' అన్న పదాలు వినగానే దూరాన ఉన్న కాంటీన్ వైపు గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ చూస్తున్నాడు.

సరే ఆలోచిద్దాం అంటూ క్లాసు వైపు దారితీశాను.

చెప్పుకోదగ్గ ఘటనలేవీ జరక్కుండా ఓ నాల్రోజులు జరిగిపోయాయి. అనుకోకుండానే ఆ

తర్వాత/మరో ఐదు రోజులు గడిచిపోయాయి. షుమారుగా ఏడుగంటల రాత్రి సమయం. పదవరోజుకూడా జరిగిపోతోంది అనుకుంటూ ఇంట్లోకి రాగానే మా తమ్ముడు నా రూంలోకి వచ్చాడు.

'మరే అన్నయ్యా, వాళ్ళ రాజలక్ష్మి లేదూ? మీ క్లాసే చదువుతోందే, రోజూ కాలేజికి రిక్షాలో వెళుతుందిచూడు, ఆ అమ్మాయే నిన్నడిగి బోటనీ రికార్డు పట్రమ్మందన్నయ్యా.'

నేను హడావుడిగా మిగిలిపోయిన కాగితాలను కొన్ని డయాగ్రమ్స్‌తో పూర్తిచేసి "నువ్వు పోరా వెధవా' అని వాణ్ణి కసిరి రికార్డు ఒక చేత్తోను, రేటు 92 దాటి ఇంకా వేగంగా కొట్టుకుంటున్న గుండెను మరో చేత్తోను పట్టుకొని రాజలక్ష్మి ఇంట్లోకి వెళ్ళాను.

అప్పటిదాకా కిటికీలోంచి

చూస్తున్న రాజలక్ష్మి నన్ను చూసి గుమ్మంలోకి వచ్చి "రండి" అంది. అని ఊరుకోకుండా "అరే మీరే వస్తూవాలా? మీ తమ్ముడితో పంపితే పోయేదిగా?"

"ఆ రికార్డు ఇన్‌కంప్లీటండీ. ఈ విషయం చెప్పటానికే వచ్చాను. ఇక వెడతాను" అన్నాను.

"అబ్బె బ్బే కూర్చోండి" అంది కుర్చీ చూపిస్తూ.

ఓ రెండు నిమిషా లయినతర్వాత సంభాషణల్లోకి దిగాము.

"ఏమండీ రాజుగారూ, మీ పూర్తి పేరేమిటండీ?"

"ఆఁ ఎదో బాగుండదు లెండి.'

"ఫర్వాలేదు చెప్పండి."

'గోవిందరాజండి.'

'మీ పేరు కేమండి? నా పేరు చూశారా రాజలక్ష్మి. వరలక్ష్మి, గృహలక్ష్మిల్లా. చక్కగా ఏ సునీతో, సరళో, మృణాళినో అని ఉండక.'

'అబ్బే మీ పేరు చాలా బాగుందండి' అన్నాను ఏమనాలో తోచక.

ఇలా తలా తోకాలేని సంభాషణ లయిన తర్వాత 'రికార్డు మళ్ళీ త్వరలో ఇచ్చెయ్యండి. అబ్బే నేనే ఎల్లుండి వస్తాను' అనిచెప్పి వచ్చేశాను.

ఆ రోజుతో నా కెంతో విజయం సాధించి నట్లయింది. రాజలక్ష్మి నాకు చాలా దగ్గరగా వచ్చినట్లు ఫీలయ్యాను.

అలా వీలయి నప్పుడల్లా మాట్లాడుతూ, చాలా చనువు తీసుకున్నాను. మా పరిచయం నువ్వు, నువ్వు అని మాట్లాడుకోటమే కాకుండా కాంటీన్‌లో కలిసి కాఫీ తాగటం వరకూ వచ్చింది. ఏరోజనా సినిమాకో లేక అలా చల్లగాలికి పార్కుకో వెళితే బాగుండునని పించేది. కాని రాజలక్ష్మి రాదేమోనని నేనే అడగలేదు.

అలా, అలా మా పరిచయం వృద్ధి అయ్యేసరికి మార్చి వచ్చింది. మమ్మల్నందర్నీ పరీక్షలు రాయమన్నారు ప్రిన్సిపాలుగారు. సరే ఎలానో ఇంటి పరీక్షల్లో (హోమ్ ఎగ్జామ్స్) గట్టెక్కి సెకండియర్‌కి చేరుకున్నాము.

* * *

రోజు లిట్లాగే గడిచిపోతే చాలా బాగుండేది. కాని అలా జరగలేదు. సెకండియర్ మొదట్లోనే రాజలక్ష్మి ఫాదర్‌కి శ్రీకాకుళం ట్రాన్స్‌ఫరయింది. ఇంకా కొద్ది రోజుల్లో వాళ్ళు ఊరువదిలి పోతారనగా నేను నా ప్రేమాయణాన్ని బయట పెడదామనుకున్నాను.

ఓరోజు వాళ్ళింటి కెళ్ళగా నే "రాజలక్ష్మి ఐ లవ్ యూ" అన్నాను. 'హ్హ..హ్హ ... హ్హ. భలేవాడివి రాజూ.. నేను ఇంకేమిటో చెబుతున్నా వనుకున్నాను. తీరా వింటే ఇదా? అసలు రాజూ, నీకు ప్రేమ అంటే అర్థం తెలుసా. మన వయస్సెంత, మన చదువులెంత? తీరా నేను వెళ్ళబోయే రోజుల్లో ఇదా నువ్వు మాట్లాడేది?"

నేనేం మాట్లాడలేదు.

"సారీ రాజూ, నాకు పెళ్ళి గురించి చాలా గొప్ప అభిప్రాయాలున్నాయి. ఇలా ఇళ్ళల్లో పోట్లాడి చేసుకునే పెళ్ళిళ్ళంటే నాకు మంట. ఇలా అంటున్నానని నా మీద కోపం పెట్టుకోకు. మనిద్దరం మంచి స్నేహితుల్లాగానే ఉండిపోదాం" అంది.

ఇట్లా సాగిన రాజలక్ష్మి ఉపన్యాసం ఓ పదినిమిషాల తర్వాత ముగిసింది. మరో పదిరోజుల తర్వాత 'లెటర్స్ రాస్తుంటావు కదూ' అంటూ వెళ్ళిపోయింది శ్రీకాకుళం వాళ్ళనాన్నగారితో సహా.

ఈ దెబ్బతో ఆ సంవత్సరమంతా చాలా ఫీలయ్యాను. చివరకు సెకం

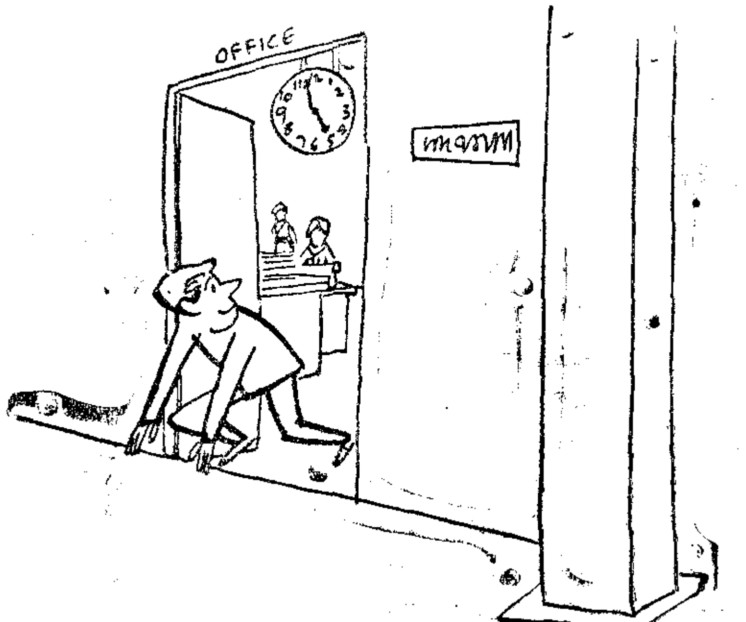

డియరు ఫేలయ్యాను. ఆతర్వాత ఇక లాభం లేదు, శ్రమించి సుఖిద్దామని విద్యారంగంలోకి దూరాను.

*   *   *

"ఇదీ నాకథ."

"ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ కనిపించ లే■ా నీకు ?"

"కనిపించకేం, కనిపించింది. ఈ మధ్యే" అన్నాను.

"మరి చెప్పు చెప్పు" నారాయణ.

"ఫైనలియరు ప్యాసవగానే అలా తిరుపతివెళ్ళి గుండు చేసుకుని తిరిగి వస్తూంటే బెజవాడలోకనిపించింది."

నన్ను చూస్తూనేగుర్తుపట్టింది. నేనే గుర్తుపట్ట లేకపోయాను. తనసంగతి చెప్పింది-ముగ్గురు పిల్లలని, వారికి విశాఖపట్నంలో ఏదో కంపెనీలో ఉద్యోగమని, సంసారం చాలా సాఫీగా సాగిపోతోందని.

'అది సరే రాజూ నువ్వేం చేస్తున్నావు? ఎక్కడుంటున్నావు? పెళ్ళయిందా' అంటూ అడిగింది.

'ఆగాగు చెబుతాను మెల్లిగా. నేను బి. యస్సీ.తో రెండేళ్ళు కుస్తీ పట్టి చదువు మానేశాను. ప్రస్తుతం హైదరాబాద్‌లో టీచరుగా పని చేస్తున్నాను. చాలీచాలని జీతం. చూస్తూ చూస్తూ మరో నిండు ప్రాణిని ఈ ఊబిలోకి దింపలేక పెళ్ళి చేసుకోలేదు" అన్నాను.

"మాశావారాజూ? ఆరోజే నేను కూడా ప్రేమ, ప్రేమంటూ పిచ్చిగా కలవరిస్తే నాగతిఏమయ్యేది? అమ్మో తలుచుకోటానికే భయంకరంగా ఉండేది. ఈ స్వర్గం ఎక్కడ? అమ్మో నువ్వు చెప్పిన ఆ ఊబి ఎక్కడ?'

"అదిసరే. మీ వారెక్కడ?" అన్నాను.

"ఇప్పుడే కాఫీ పత్రావటానికి వెళ్ళారు, వస్తారుండు. పరిచయం చేస్తాను.'

"అబ్బే టైమయి పోయింది" అంటూ పరిగెత్తి కెళ్ళాను రైల్లోకి.

*   *   *

"రాజలక్ష్మి అంత స్వార్థంతో అప్పుడు నన్ను కాదన్నందుకు నేను ఎంతో బాధ పడుతున్నా నిప్పటికీ."

"ఐతే నువ్విప్పుడు డాక్టర్ గోవిందరాజు యం. బి. బి. యస్. అని ఆ అమ్మాయికి తెలీదన్నమాట" నారాయణ అన్నాడు.

"తెలీదు."

"అట్లా టీచర్నని అబద్ధం ఎందుకు చెప్పావు?"

"ఆ అబద్ధం చెప్పకపోతే ఈ భయంకరమైన నిజం తెలిసేది కాదు కదా?" అన్నాను, అంతకంటే ఏమనాలో తెలీక.

***

షేట్‌సెక్స్‌సెన్స్

ఎన్. ఆర్. నంది

అనగా అనగా ఓ హైదరాబాద్ నగరం. అందులో హిమాయత్ నగరో, బంజారా హిల్సో, పంజగుట్టో-ఒక ప్రాంతం. ఆ ప్రాంతంలో ఒక పెద్ద మేడ! ఆ మేడ దిగువన ప్రహరీగోడ కానుకొని ఒక చిన్న గూడు.

ఆ మేడలో మాధవి వుంటోంది.

ఈ గూటులో మల్లయ్య వుంటున్నాడు.

మాధవి వయస్సుని క్రీమ్స్, పౌడర్లూ కప్పేస్తుంటాయి.

మల్లయ్య నల్లని ముఖాన్ని వయస్సు విప్పేస్తూ వుంటుంది.

మాధవికి పదేళ్ళక్రితం బి. ఎస్ సి ప్యాసయిన అయిదేళ్ళ తర్వాత పెళ్ళయిపోయింది.

మల్లయ్యకు, స్కూల్ ఫైనల్ ప్యాసయ్యి పదేళ్ళయినా యింకా పెళ్ళికాలేదు.

మాధవికి అట్నుంచీ యిట్నుంచీ కూడా బాగా డబ్బొచ్చింది. దాదాపు రెండొందల చీరలూ, ఏడువారాల నగలూ ఆవిడకుంటే, మల్లయ్యకు ఎట్నుంచీ డబ్బు రాకపోగా అన్ని వేపుల్నుంచీ పీక్కుతినే జనాభా హెచ్చుగా వుంది.

ఆమె జరీ అంచు ఊదాగంగు షిఫాన్ చీర కట్టుకున్న రోజున, మల్లయ్య లిబర్టీ డిస్కాన్ షర్టూ, టెర్రీవూల్ ఫాంటూ వేసుకుంటే బావుంటుందనుకొని, ఇక్ష్వాకుల నాటి ట్రంకు పెట్టెనించి అరవయ్యో నంబరు నూలుబట్టలు వేసుకుని పోయేవాడు.

ఆమె ఫియట్‌లో సాయంకాలం రిట్జ్‌కి (కామోసు) వెళ్ళేది.

ఈయన కాళ్ళమీద, బస్సు రద్దీకి జడిసి, ఇంటికి వచ్చేవాడు

అతను నెలకి ముప్పై యిచ్చి వుంటున్న ఆ గోడపక్క గూడు ఆ మేడ కల మాధవిదే. హైదరాబాద్‌లో కొందరు పెద్దవాళ్ళు, వాళ్ళ లంకంత కొంపలకు చుట్టూ అయిదారు పిచిక గూళ్ళ లాంటి ఔట్ హౌస్‌లు కడతారు. అందులో ఒకటీ అరా సర్వెంట్లకిస్తారు. మిగతావి హైదరాబాద్‌కి కొత్తగా ఉద్యోగాలకు కొట్టుకొచ్చిన జనాభాకు యిస్తూవుంటారు. ఈ జనాభా చాలమటుకు బ్రహ్మచార్లూ, బ్రహ్మచారుల్లాంటి సంసార్లూనూ ఇలాంటి జనాభా నించి ఆ పెద్ద మేడకు నెలకు ముప్పై నించి ఏభై వరకూ గూడు